

helt, medens der derimod med Hensyn til forskellige andre kirkelige Handlinger ikke gives noget Forbud, skjøndt der heller ikke med Hensyn til dem skulde være nogen Forpligtelse til at betale for samme, men det vilde være noget aldeles Frivilligt. Denne Sag har imidlertid uenigelig faaet en forunderlig Gang. Da Lovforslaget kom ind i det andet Thing, syntes man nemlig der at finde det meget urigtigt, at man overhovedet vilde give en Bestemmelse, hvorved man forbød Modtagelsen af Betaling. Man fandt Bestemmelsen derom illusorisk; man mente, at den ikke kunde overholdes, og at den vilde fremkalde alle Slags Ubegyeligheder til forskellige Sider. Bysynderligt nok blev imidlertid Enden paa Sagen med Hensyn til dette Punkt i det andet Thing den, at man ikke alene beholdt, hvad der af Ministeriet var foreslaaet, men endog tog noget Mere med, som herefter ogsaa skulde være forbudt. Dette gjør nu uenigelig Stillingen noget vanskelig. Kirkekommisjonen gif ganske vist, som det erede Medlem for 4de Kreds gjorde gjældende, ud fra den Betragtning, at der var visse kirkelige Handlinger og navnlig netop dem, der stode i Forbindelse med Saframenterne, der vare af den Vessaffenhed, at det var onskeligt, at der ved dem var fjernet alle Tanker om, at der kunde blive Spørgsmaal om Pengederlag derfor, og den mente derhos, at der overfor den tidligere Praxis ikke let lod sig iwerksette en Forandring i saa Henseende uden et bestemt Forbud. Ved i det andet Thing at medtage Rigtaler imellem de Ting, for hvilke det var forbudt at yde Bederlag, som man imidlertid ind paa et helt andet Omraade, et Omraade, paa hvilket Mange fandt, at det var ganske naturligt, at der kunde være Opfordring for dem, der vare blevne særdeles bevægede ved Præstens Optraeden under saadanne for dem sørgelige Forhold, til at vise sig erkjendelig paa en eller anden Maade. Man fandt dog, at der var noget høist Bysynderligt i at forbyde i saa Tilfælde at give et Bederlag, og det blev derfor endog i Betænkningen anthydet, at man ikke i saa Henseende behøvede at holde sig saa strengt til Ordene, naar Sagen blot

ikke i det enkelte Tilfælde fremtraadte saaledes, at der ligesvem skulde ydes Betaling. Der ved vil man jo dog aabenbart komme ind i en meget uheldig Situation, især for Præsten, en Situation, som ganske sikkert vil kunne have sine ubegyelige Følger. Jeg kan derfor ikke sige Andet, end at den Affattelse, som Bestemmelsen nu har faaet fra Landssthingsudvalgets Flertals Side, i og for sig efter hele det Indtryk, som jeg har faaet af Forhandlingerne herom, er den, der tiltaler mig mest. Det synes mig at være det Simpleste og Sundeste, at man giver Bestemmelsen saaledes, at der ikke skal finde nogen direkte eller indirekte Trængning med Hensyn til Betaling for disse kirkelige Handlinger, men at Betalingen ganske skal bero paa Frivillighed. Hvis man nu atter her vilde indsætte en Bestemmelse om, at der dog skulde være nogle Handlinger, med Hensyn til hvilke der skulde gjælde et ubetinget Forbud imod Betaling, da tror jeg, at man vanskeligt vilde undgaa paany at komme ind paa den samme Bei, som er bleven fulgt i det andet Thing og som ganske vist har sine særlige Misligheder. Jeg tror ogsaa, at man maa sige, at om der ogsaa nu bestaar en tidligere Tilvantheden til at betale for slige Handlinger, saa ere disse dog, navnlig Altergang og Daab, naar der ikke længere findes nogen Oftring Sted i Kirken — og det er jo forudsat ikke at maatte ske — Handlinger af den Natur, som man ikke af sig selv vil føle Opfordring til at betragte som Noget, hvorfor man er pligtig til at yde noget Særligt, medens Tanken derom derimod naturligen træder frem ved visse andre Handlinger. Jeg tror derfor, at § 8, som den foreligger fra Udvalgets Flertals Side, i og for sig bedst vil fyldestgjøre, hvad man i lang Tid har søgt som noget Onskeligt og have Anledningen til ubyggelige Forhold, men jeg kan jo selvfølgelig dog heller Intet have imod, at man atter betræder den Bei, der var foreslaaet af Ministeriet selv, idet jeg dog saa tillige paany maa føle til, at man ved at vende tilbage dertil sandsynligvis bagefter vil komme til at foretage et Skridt yderligere, nemlig det, som man